

Living the Lotus 4

Buddhism in Everyday Life

2024

VOL. 223

Rissho Kosei-kai of
Bangladesh

Living the Lotus
Vol. 223 (April 2024)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Rissho Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโชโคเซไกคือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติ ซึ่งรวมผู้คนมากมายที่มุ่งมั่นประยุกต์ใช้คำสอนในสัทธรรมปฎิเทศในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาในชีวิตประจำวันเพื่อก้าวไปสู่สันติภาพโลก ริชโชโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1938 โดยท่านประธานใหญ่ชนิดเคียว นิวาโนะ (มีชีวิตในช่วงปี ค.ศ.1906 - 1999) และท่านรองประธานเมียวโกะ นางานูมะ (มีชีวิตในช่วงปี ค.ศ.1889 - 1957) และในปัจจุบันสมาชิกของริชโชโคเซไกมุ่งมั่นเผยแพร่ธรรมะให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสันติภาพทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธานนิชิโกะ นิวาโนะ หรือประธานท่านปัจจุบัน

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ "Living the Lotus – Buddhism in Everyday Life" ชื่อนี้สื่อถึงความหวังของเราทุกคนผู้มุ่งมั่นปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเพิ่มพูนและสร้างคุณค่าแก่ชีวิตเรา เหมือนดอกบัวอันงดงามที่เบ่งบานในโคลนตม ซึ่งวารสารนี้มุ่งประสงค์ในการช่วยให้ผู้คนทั่วโลกได้น้อมนำเอาธรรมะของพระพุทธศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

จงยอมรับสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง

ท่านนิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริชโซโคเซไก

“ความเป็นจริง” คืออะไร

“เหนือหน้าต่างไหลลงกระทบทิน โผล่พื้นดินยอดอ่อนต้นเฟิร์น ฤดูใบไม้ผลิมาถึงแล้วสิหน่า” บทกลอนนี้แสดงถึงความรู้สึกเบิกบานใจเมื่อฤดูใบไม้ผลิมาถึง เป็นบทกลอนที่แต่งโดยเจ้าชายชิกิ (พระราชโอรสองค์ที่เจ็ดของจักรพรรดิเท็นจิ) เมื่อครั้งพระองค์ได้พบเห็นต้นเฟิร์นที่เพิ่งแตกยอดอ่อน บริเวณริมหน้าต่างที่มีน้ำไหลเขียวไปตามซอกหิน กลอนบทนี้เป็นหนึ่งในกลอนทั้งกะที่รวมอยู่ในชุดกวีนิพนธ์เก่าแก่ที่สุดของญี่ปุ่นหรือมันโยชู (万葉集) ที่ถูกรวบรวมขึ้นในสมัยนาระ ถือได้ว่าเป็นกลอนทั้งกะที่สามารถถ่ายทอดความตื่นเต้นดีใจเมื่อฤดูใบไม้ผลิมาถึงได้อย่างยอดเยี่ยม แม้กระทั่งคนรุ่นหลังอย่างพวกเรายังสามารถสัมผัสถึงความรู้สึกนี้ได้

แต่ทว่า พวกเราซึ่งอยู่ในยุคปัจจุบันนั้นยากที่จะชื่นชมธรรมชาติได้ด้วยดวงตาที่แจ่มใสบริสุทธิ์ เหมือนกับนักประพันธ์รุ่นก่อน อีกทั้งยากที่จะยอมรับสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริงได้ด้วยความยินดี และด้วยความขอบคุณ บทกลอนซึ่งมีเนื้อหาเช่นนี้จึงเป็นสิ่งที่สอนให้เราได้เห็นถึงข้อบกพร่องและความมีดม่นที่อยู่ในใจตัวเอง

ในพระสูตรโบราณมีบันทึกบทสนทนาระหว่างพระพุทธเจ้าศากยมุนีกับพราหมณ์ ซึ่งบันทึกไว้ว่า “การปกป้องความจริงเป็นการแผ้วถางวัชพืชของตถาคต” คำกล่าวนี้มีความหมายว่า การปกป้องรักษาความจริงสำหรับพระพุทธเจ้าศากยมุนีนั้น เป็นเสมือนกับการแผ้วถางวัชพืชของคนทำไร่ทำสวน ทุกคนทราบหรือไม่ว่า “ความจริง” ที่ว่านี้หมายถึงสิ่งใด และ “การปกป้อง” นั้นมีความหมายว่าอย่างไร

เมื่อข้าพเจ้าได้ยินคำว่า “ความจริง” สิ่งแรกที่มีก็จะนึกถึงก็คือ “สัจธรรม” เพราะว่าพระพุทธศาสนาให้ความสำคัญต่อการตื่นรู้สัจธรรมของผู้ศรัทธาแต่ละคน ดังนั้น “การปกป้องความจริง” ย่อมหมายถึงการดำเนินชีวิตตามสัจธรรมและยอมรับความเป็นจริง แต่ในพจนานุกรมพุทธศาสตร์นั้นได้อธิบาย

ความหมายของคำนี้เอาไว้ว่า “ความจริง” หมายถึง “ลักษณะที่เป็นจริง” หรือ “ข้อเท็จจริง” ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงสันนิษฐานว่าพระพุทธเจ้าศากยมุนีทรงมองสรรพสิ่งตาม “ลักษณะที่เป็นจริง” โดยปราศจากอคติคือความรู้สึกชอบหรือชังเข้ามาเจือปน พระองค์ทรงยอมรับสิ่งเหล่านั้น “ตามที่เป็นจริง” เพื่อไม่ให้กิเลสอันเป็นวัชพืชที่คอยรบกวนจิตใจนั้นแผ่ขยายออกไปได้นั่นเอง

ไม่มีต้นหญ้าชนิดไหนใช้ชื่อว่า “วัชพืช”

อย่างไรก็ดี กิเลสสามารถกลายเป็นพลังขับเคลื่อนความก้าวหน้าและการพัฒนาให้ตัวเราได้ ดุจคำกล่าวที่ว่า “กิเลสนี้แลคือโพธิญาณ” จึงกล่าวได้ว่าในท้ายที่สุดแล้วกิเลสกับโพธิญาณนั้นเป็นสิ่งเดียวกัน หากมนุษย์เรามีความสามารถที่จะตื่นรู้สัจธรรมได้เพราะเราเป็นเจ้าของกิเลสใหญ่ นั่นแสดงว่ากิเลสสามารถกลายเป็นสิ่งที่มีคุณค่าได้ เพราะว่าเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงชีวิตและผลักดันให้คนเราก้าวไปข้างหน้า ยิ่งบุคคลใดมีกิเลสมาก อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจที่ยิ่งใหญ่กับบุคคลนั้นก็เป็นที่ได้ ในที่นี้ พระพุทธเจ้าศากยมุนีทรงใช้คำว่า “แผ้วถางวัชพืช” นั่นก็เพราะว่ากิเลสอันเป็นวัชพืชที่เติบโตจนลุกลามในใจของเราในยามที่เราเพลินนั้น เป็นสิ่งที่เราควรกำจัดออกตามความเหมาะสมเพื่อไม่ให้แพร่ขยายมากจนเกินไป หากเราเฝ้าพรวนผืนดินในใจทุกครั้งที่เกิดกิเลส ย่อมจะช่วยให้จิตใจของเรากว้างขึ้นและเพิ่มธาตุอาหารบำรุงปัญญา อีกทั้งช่วยให้ผืนนาที่อยู่ในใจเรานั้นอ่อนโยนและดินอุดมสมบูรณ์ได้ด้วย

เมื่อพูดถึงวัชพืช คุณโทมิทาโร มากิโนะ นักอนุกรมวิธานพืชเคยกล่าวเตือนผู้สื่อข่าวที่เผลอเรียกพืชว่า “วัชพืช” คนหนึ่งว่า “ไม่มีต้นหญ้าชนิดไหนในโลกที่ใช้ชื่อว่าวัชพืช หญ้าทุกต้นต่างมีชื่อเรียกของตัวเอง” หากเราลองพิจารณาเรื่องราวนี้ดูจะพบว่ากิเลสแต่ละชนิดที่เราเปรียบเปรยเป็นวัชพืชที่อยู่ในใจที่เอ่ยถึงในบทความนี้นั้นต่างมีนัยและคุณค่าในตัวของมันเอง ขึ้นอยู่กับว่าเราจะให้กิเลสเป็นเพียงแค่อุปสรรค หรือจะให้กิเลสเป็นสิ่งผลักดันให้ใจเราพัฒนา

วันที่ 1 มกราคมปีนี้ เกิดแผ่นดินไหวที่สร้างความเสียหายอย่างหนักขึ้นที่คาบสมุทรโนโตะ ประเทศญี่ปุ่น สำหรับพวกเราอาจมองว่าแผ่นดินไหวครั้งนี้เป็นภัยพิบัติธรรมชาติที่สร้างความเสียหายร้ายแรง แต่ถ้าหากเราลองย้อนกลับไปดูประวัติศาสตร์ของโลกจะพบว่านี่เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติอย่างหนึ่งที่ยังคงเกิดขึ้นต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าการเผชิญข้อเท็จจริงตามที่เป็นจริงนั้น เป็นกระบวนการสำคัญที่เชื่อมโยงภัยพิบัติเข้ากับภูมิปัญญาของมนุษย์ แต่ก็ไม่ใช่ว่าเราจะยอมรับความจริงได้โดยปราศจากความรู้สึกเห็นอกเห็นใจใด ๆ เมื่อเห็นสถานการณ์อันโหดร้ายที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบภัย เราย่อมอดไม่ได้ที่จะรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้ที่ใช้ชีวิตลำบาก และแสดงความอาลัยแก่ผู้ที่ล่วงลับ

เราทุกคนย่อมเพาะจิตแห่งเมตตากรุณาจากการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และเกิดปัญญาในการใช้ชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิมได้ในขณะที่เราเป็นทุกข์และกังวลเพราะอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ที่ผสมปนเปในตอนที่เราเผชิญหน้าและยอมรับความเป็นจริง จึงเรียกได้ว่าสิ่งนี้เป็นการบำเพ็ญตนบวาทิแห่งพุทธะตลอดชั่วชีวิตของเรานั้นเอง

ผู้มีภารกิจ

ภารกิจของบุตรพระตถาคต

ท่านประธานใหญ่ निकเคียว นิวาโนะ
ประธานผู้ก่อตั้งองค์กรริชโซโคเซไก

ริชโซโคเซไกให้ความสำคัญต่อ “การปฏิบัติภารกิจ” เป็นอย่างมาก ซึ่งเรามักจะได้ยินบ่อยครั้งว่า “คนนั้นเป็นคนมีบทบาทหน้าที่” หรือไม่ว่า “คุณเป็นคนมีภารกิจสำคัญ”

สำหรับ “ภารกิจหรือบทบาทหน้าที่ (โอยะซุ)” ในที่นี้มีได้เจาะจงเฉพาะหน้าที่ของการเป็นหัวหน้าเขต (ชิบุโจ) หรือหัวหน้ากลุ่ม (ซุนิน) เพียงเท่านั้น แต่หมายรวมถึงสมาชิกทุกคนผู้มีภารกิจหรือมีหน้าที่สำคัญ ซึ่งเราจะเข้าใจความหมายนี้ได้ด้วยตัวเอง หากทบทวนคำสอนในสังฆกรรม ปุณทริกสูตรอันเป็นคำสอนที่เราเลื่อมใส

อันดับแรก ในพระสูตรนี้ “บทที่ 2 เรื่องความเป็นผู้ฉลาดในอุบาย” อธิบายไว้ว่า พระพุทธเจ้าเสด็จอุบัติมาอยู่ในโลกนี้ด้วย “เหตุอันยิ่งใหญ่เหตุเดียว” ซึ่งเหตุอันยิ่งใหญ่เหตุเดียวนี้คือ พระประสงค์อันยิ่งใหญ่ที่จะนำสรรพสัตว์ทั้งหมดเข้าสู่เส้นทางแห่งพระโพธิญาณ และชี้แนะสรรพสัตว์สู่สภาวะที่เท่าเทียมกับพระพุทธเจ้า สำหรับสมาชิกริชโชโคเซไก่นั้นทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุอันยิ่งใหญ่เหตุเดียวนี้ของพระพุทธเจ้า ดังนั้น ทุกคนจึงมีหน้าที่ร่วมกันในฐานะบุตรของพระตถาคตหรือผู้รับใช้ของพระพุทธเจ้า นั่นคือการมุ่งมั่นชักนำและชี้แนะผู้คนทั้งหลายสู่พระโพธิญาณ

นอกจาก “บทบาทหน้าที่” อันเป็นพื้นฐานสำคัญนี้แล้ว ยังมีหน้าที่ต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นภายในศูนัยธรรมะของริชโชโคเซไก่อีกด้วย โดยความสำคัญของหน้าที่เหล่านี้เราจะเข้าใจได้หากพิจารณาจากคำสอนในสังฆกรรมปฐกสูตร ซึ่งประเด็นสำคัญที่สรุปได้จากคำสอนนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ทุกสรรพชีวิตในโลกนี้ ล้วนได้รับการโอบอุ้มโดย “พระอมตะพุทธะ”

2. ดังนั้น สรรพสัตว์ทั้งหลายจึงเท่าเทียมกันโดยพื้นฐาน แม้ว่าเราจะมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันในสภาพการณ์ที่ปรากฏ แต่เราทุกคนสามารถบรรลุพระโพธิญาณได้ในขณะที่มุ่งมั่นปฏิบัติภาระหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วง

3. โลกใบนี้คือที่ชุมนุมของเหล่าสรรพชีวิต แนวทางที่แท้จริงสำหรับสรรพชีวิตทั้งหมดคือการร่วมมือซึ่งกันและกัน เมื่อความร่วมมือนั้นบรรลุผลอย่างสมบูรณ์แล้ว การสร้างสังคมในอุดมคติ (สุขาวดีพุทธเกษตร) ย่อมบรรลุผลสำเร็จ

ข้าพเจ้าคิดว่าหากเราไตร่ตรองประเด็นสำคัญทั้งสามข้อนี้แล้ว ย่อมเข้าใจได้ว่าไม่ว่าภารกิจใดก็ตามล้วนมีความสำคัญด้วยกันทั้งสิ้น

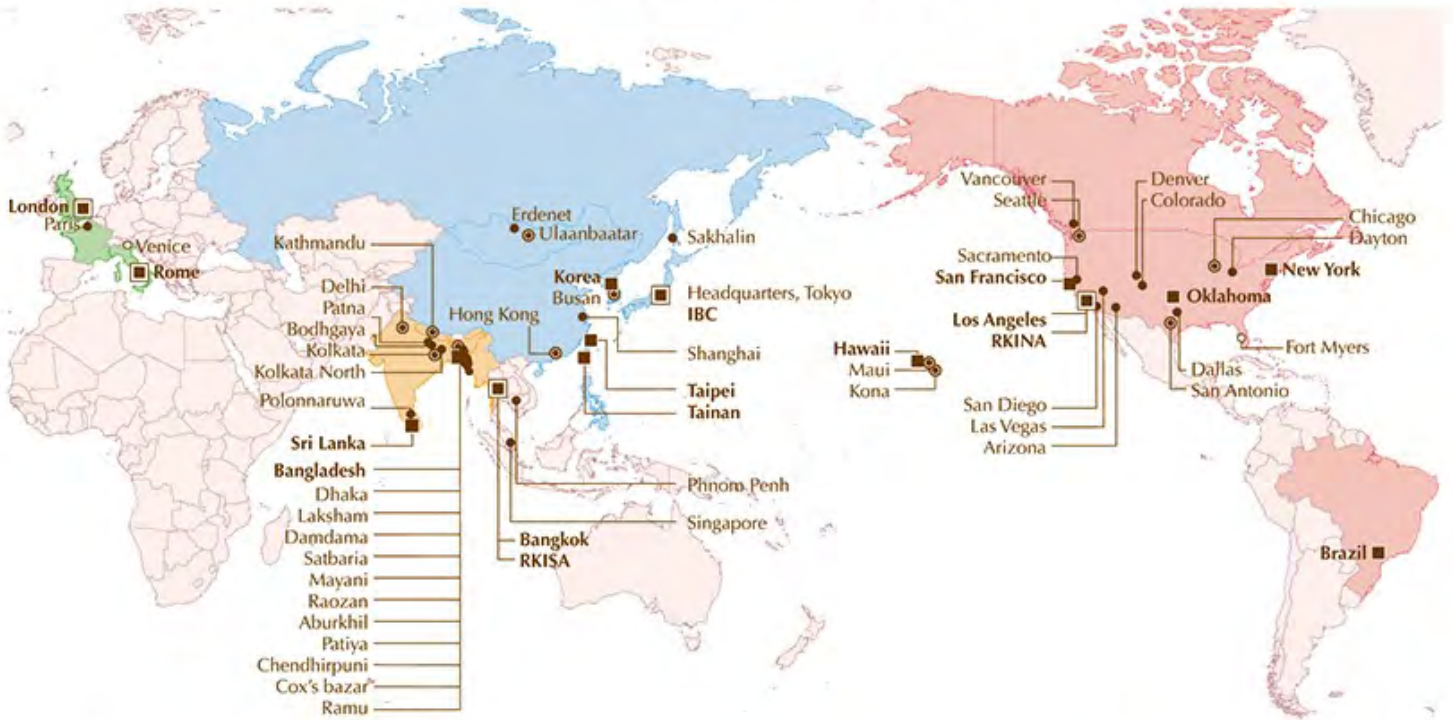

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

Information about local Dharma centers

facebook

twitter

วารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่
 อีเมลด้านล่างนี้
 E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp